

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03523/21-14

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako příslušný správní orgán podle § 60 a § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“) a podle čl. 58 odst. 2 písm. g) a i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) [dále jen „nařízení (EU) 2016/679“], v řízení podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“), rozhodl takto:

I.

[redacted]
(dále jen [redacted] nebo „obviněná“):

1. je vinna tím, že v době ode dne 13. března 2019 do přesně nezjištěné doby, nejméně však do 24. dubna 2020, jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 osobních údajů blíže nezjištěného počtu věřitelů společnosti [redacted] (dále jen „společnost [redacted]“), nejméně však 5, shromáždila a dále zpracovávala osobní údaje dotčených subjektů údajů v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště, datum narození, výše pohledávky a specifikace smlouvy uzavřené se společností [redacted] a to za účelem učinění nabídky odkupu jejich pohledávek za touto společností, kterou jim následně zaslala, aniž by k tomu měla některý z právních důvodů podle čl. 6 odst. 1 písm. a) až f) nařízení (EU) 2016/679, čímž porušila základní zásadu zpracování osobních údajů podle čl. 6 nařízení (EU) 2016/679 zpracovávat osobní údaje jen ze zákonných důvodů a v odpovídajícím rozsahu, a tím spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.,
2. je dále vinna tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 blíže nezjištěného počtu věřitelů společnosti [redacted] nejméně však 5, jejichž osobní údaje získala dne 13. března 2019 od společnosti

[redacted] a zpracovávala za účelem učinění nabídky odkupu jejich pohledávek za touto společností, nejpozději do 13. dubna 2019, tedy ve lhůtě jednoho měsíce po získání dotčených osobních údajů podle čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679, dotčeným subjektům údajů neposkytla informace podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679, když tak učinila nejdříve dne 15. května 2020,

čímž porušila právo subjektu údajů podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 na poskytnutí informací o zpracování osobních údajů od správce osobních údajů v případech, kdy osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, a to nejpozději ve lhůtě podle čl. 14 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2016/679,

a tím spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb.,

3. za což se jí podle čl. 83 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 ukládá

pokuta ve výši 95 000 Kč
(slovy devadesát pět tisíc korun českých),

4. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1 000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol [redacted], konstantní symbol 1148.

II.

Řízení se [redacted] o uložení opatření k odstranění nedostatků podle § 60 zákona č. 110/2019 Sb. ve spojení s čl. 58 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2016/679 spočívající ve výmazu databáze osobních údajů subjektů údajů – věřitelů společnosti [redacted], jejichž osobní údaje jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 zpracovávala za účelem nabídky odkupu jejich pohledávek za touto společností, se podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. **zastavuje.**

Odůvodnění

I. Průběh řízení

[1] Dne 20. srpna 2021 Úřad zahájil proti [redacted] (obviněné) přestupkové řízení a řízení o uložení opatření k odstranění nedostatků, a to doručením příkazu čj. UOUU-03523/21-5 ze dne 19. srpna 2021. Tímto příkazem Úřad uznal [redacted] vinnou ze spáchání přestupků podle § 62 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 110/2019 Sb., za což jí uložil pokutu a dále rovněž opatření k odstranění nedostatků. Vydáním příkazu došlo k zahájení společného řízení ve smyslu § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., byť nedošlo podle § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. k vydání usnesení, které se pouze poznamenává do spisu [§ 140 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.] a proti němuž není připuštěn řádný opravný prostředek [§ 76 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb.]. Z obsahu příkazu (jakož i tohoto rozhodnutí) je přitom zjevné, že z materiálního hlediska byly důvody pro spojení řízení naplněny.

[2] Přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. se [REDAKCE] měla dopustit tím, že v době ode dne 13. března 2019 do přesně nezjištěné doby jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 blíže nezjištěného počtu věřitelů společnosti [REDAKCE], nejméně však 5, jejichž osobní údaje zpracovávala v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště, datum narození, výše pohledávky a specifikace smlouvy uzavřené se společností [REDAKCE], a to za účelem nabídky odkupu jejich pohledávek za touto společností, kterou jim následně zaslala, aniž by k tomu měla právní důvod podle čl. 6 odst. 1 písm. a) až f) nařízení (EU) 2016/679.

[3] Přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. se pak [REDAKCE] měla dopustit tím, že v době ode dne 13. března 2019 nejméně do 16. května 2020 neposkytla blíže nezjištěnému počtu věřitelů společnosti [REDAKCE], nejméně však 5, jejichž osobní údaje získala a zpracovávala za účelem nabídky odkupu jejich pohledávek za touto společností, informace podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 nejpozději ve lhůtě stanovené v čl. 14 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2016/679.

[4] Za spáchání těchto přestupků pak Úřad uložil [REDAKCE] pokutu ve výši 100 000 Kč.

[5] Dále Úřad [REDAKCE] uložil opatření k odstranění nedostatků spočívající ve výmazu databáze osobních údajů subjektů údajů – věřitelů společnosti [REDAKCE], jejichž osobní údaje získala od společnosti [REDAKCE] a zpracovává bez právního důvodu podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 za účelem jejich oslovení s nabídkou odkupu jejich pohledávek za touto společností, a to ve lhůtě 5 dnů od právní moci tohoto příkazu.

[6] Proti tomuto příkazu podala [REDAKCE] podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. řádný a včasný odpor. Podáním odporu byl příkaz zrušen a řízení pokračuje. Z podaného odporu vyplývá, že [REDAKCE] rozporuje spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. a dále uloženou sankci z důvodu její nepřiměřené výše.

[7] Následně Úřad vyzval písemností ze dne 6. září 2021 [REDAKCE] k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim. Podklady pro vydání rozhodnutí tvoří vybrané dokumenty ze spisu o kontrole [REDAKCE] vedeném pod sp. zn. UOOU-04888/20, zejména pak protokol o kontrole, jakož i podklady shromážděné v průběhu tohoto řízení.

[8] [REDAKCE] se dne 9. září 2021 seznámila s obsahem spisového materiálu vedeného pod sp. zn. UOOU-03523/21 a dne 16. září 2021 zaslala své vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Ve vyjádření kromě zopakování svého nesouhlasu s příkazem navrhla k důkazu svou společenskou smlouvu z veřejně dostupné sbírky listin obchodního rejstříku, kterou Úřad následně založil do spisu.

II. Přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

a) Skutková zjištění

[9] Úřad v roce 2021 vykonal kontrolu u [REDAKCE], a to na základě obdržení 5 stížností směřujících proti jejímu postupu při zaslání nabídky odkupu pohledávek za společností [REDAKCE].

[10] V rámci této kontroly provedené u [REDAKCE] Úřad dospěl ke skutkovým zjištěním, že jmenovaná společnost získala dne 13. března 2019 osobní údaje věřitelů společnosti [REDAKCE], a to prostřednictvím e-mailu od společnosti [REDAKCE].

██████████, jehož příjemcem byl ██████████. Osobní údaje věřitelů společnosti ██████████ takto ██████████ získala v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště, datum narození, výše pohledávky a specifikace smlouvy uzavřené se společností ██████████. Účelem zpracování těchto osobních údajů byla nabídka odkupu jejich pohledávek dotčených subjektů údajů – věřitelů za touto společností. Následně ██████████ věřitelům společnosti ██████████ zaslala písemné (listinné) nabídky na odkup jejich pohledávek za touto společností, které obsahovaly osobní údaje ve výše uvedeném rozsahu. Na nejpozději ██████████ učiněné a Úřadem zjištěné nabídce odkupu pohledávky adresované dotčenému subjektu údajů je uvedena datace 24. dubna 2020.

[11] Toto zpracování osobních údajů ██████████ zakládala na právním důvodu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Za účelem doložení souladu předmětného zpracování osobních údajů s nařízením (EU) 2016/679 předložila ██████████ Úřadu v rámci prováděné kontroly tzv. balanční test. Úřad se však s jeho výsledkem v rámci kontroly a ani v tomto navazujícím správním řízení neztotožnil (v podrobnostech níže).

b) Právní úprava a právní posouzení věci Úřadem

[12] Podle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

[13] Podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.

[14] Podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 se správcem rozumí fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení.

[15] Podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
- b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
- c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;
- d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
- e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.

[16] Podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. se správce nebo zpracovatel dopustí přestupku tím, že poruší některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení (EU) 2016/679.

[17] Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

[18] Podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

[19] Z povahy výše uvedených informací vztahujících se k fyzickým osobám, které **XXXXXXXXXX** shromáždila a dále používala, je zřejmé, že se jedná o osobní údaje podle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť se na základě nich jedná o osoby identifikované. To ostatně vyplývá z adresnosti jednotlivých návrhů učiněných těmito osobám **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX**. Jejich získání a následné použití např. pro účely zaslání nabídky odkupu pohledávek za společností **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX** pak představují operace zpracování podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679. Z výše uvedeného dále vyplývá, že **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX** zjevně určila účel i prostředky zpracování dotčených osobních údajů, má proto právní postavení jejich správce podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679.

[20] Účelem posuzovaných operací zpracování dotčených osobních údajů podle čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 bylo učinění nabídky odkupu pohledávky za společností **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX** dotčeným subjektům údajů. **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX** zpracování pro tento účel zakládala na právním důvodu uvedeném v čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. V jeho případě je zpracování osobních údajů zákonné, pokud je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.

[21] Na základě dikce příslušného ustanovení je nezbytné, aby správce osobních údajů před založením zpracování osobních údajů na právním titulu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 provedl tzv. balanční test. Podrobněji upravuje obsah balančního testu „Stanovisko č. 6/2014 k pojmu oprávněných zájmů správce údajů podle článku 7 směrnice 95/46/ES“ (dále jen „Stanovisko 6/2014“) [https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp217_cs.pdf]. Ačkoli se jedná o výkladové stanovisko k oprávněnému zájmu správce podle předchozí právní úpravy, z věcného hlediska nedošlo u tohoto právního důvodu zpracování v nařízení (EU) 2016/679 k podstatné změně, a proto je toto stanovisko nadále aplikovatelné.

[22] Balanční test musí zohlednit zejména (a) oprávněný zájem správce nebo třetí strany, (b) nezbytnost zpracování pro daný účel a (c) zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů.

[23] Balanční test provedený [redacted] obsahuje 4 části: I. Posouzení váhy oprávněného zájmu, II. Posouzení důsledků zpracování, III. Poměření oprávněného zájmu správce a důsledků zamýšleného zpracování a IV. Závěr.

[24] Předně Úřad podrobil zkoumání tvrzený oprávněný zájem správce z hlediska na něj kladených atributů. Podle Stanoviska 6/2014 musí oprávněný zájem (a) být zákonný (tj. v souladu s platnými právními předpisy), (b) být formulován dostatečně konkrétně nato, bylo možno provést ověření vyváženosti zájmů a základních práv subjektu údajů a (c) představovat skutečný a trvajícím zájem (tj. nesmí se jednat o zájem spekulativní).

[25] V části I. Posouzení váhy oprávněného zájmu v prvním odstavci [redacted] uvedla, že její oprávněný zájem spočívá v ochraně a výkonu vlastnických práv, vč. vedení soudních a jiných sporů. Jde tedy podle ní o zájem, který je výkonem základního práva správce, garantovaného zejména čl. 11 Listiny základních práv a svobod a dále pak práva na spravedlivý proces.

[26] V druhém odstavci této části balančního testu [redacted] argumentovala právní úpravou postoupení pohledávky (§ 1879 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů), podle níž může věřitel postoupit celou pohledávku nebo její část smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi). [redacted] uvedla, že je-li pohledávka postoupena novému věřiteli, nový věřitel vstupuje do pozice správce osobních údajů se všemi právy a povinnostmi z toho vyplývajícími. Postoupení pohledávky je dle jejího názoru realizací oprávněného zájmu správce, k němuž není vyžadován souhlas dlužníka se zpracováním osobních údajů. Věřitel je dle ní zároveň oprávněn předat osobní údaje dalších věřitelů v obdobné situaci, neboť právní předpisy předpokládají součinnost věřitelů (např. při podání insolvenčního návrhu je nutné uvést nejméně 2 věřitele). Součinnost věřitelů je dle ní rovněž oprávněným zájmem věřitele, neboť dochází k šetření nákladů spojených s vymáháním pohledávek, zejména nákladů právních služeb.

[27] Svou argumentaci k této části balančního testu pak [redacted] v rámci správního řízení doplnila tak, že se již osmým rokem zabývá nákupem, prodejem a realizací pohledávek, a to především těch těžko vymahatelných s vyšší nominální hodnotou a koncem loňského roku (tj. v roce 2020) převzala správu pohledávkového portfolia [redacted]. Uvedla, že výkon podnikatelské činnosti (odkup a správa pohledávek) požívá ochrany podle čl. 11 a čl. 26 Listiny základních práv a svobod, a proto je v tomto smyslu dle jejího názoru jejím oprávněným zájmem.

[28] [redacted] z hlediska ochrany vlastnického práva podle čl. 11 Listiny základních práv a svobod zdůraznila, že zde nespadá jen ochrana již nabytého vlastnictví, ale také možnost vlastnictví nabývat. K výkonu podnikatelské činnosti pak poznamenala, že požívá právní ochrany jako výkon základního lidského práva podle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a to i když není výslovně upraven zvláštním právním předpisem. Poukázala na to, že s ohledem na předmět její činnosti lze zasílání nabídek na odkup pohledávek považovat za její oprávněný zájem, stejně jako je oprávněným zájmem věřitelů si ponechat osobní údaje dlužníků, oprávněný zájem internetových vyhledávačů provozovat své vyhledavače či oprávněný zájem registru dlužníků na provozu jejich registrů (vše bez výslovného zákonného zmocnění).

[29] **Česká republika** k oprávněnému zájmu v obecné rovině uzavřela, že se domnívá, že vymáhání pohledávek, jakož projevnutí zájmu o odkup pohledávky, o které se dozví v souvislosti s vymáháním jiné (související) pohledávky, spadá pod výkon vlastnického práva a zároveň jde o výkon podnikatelské činnosti, a tudíž se jedná o legitimní, oprávněný zájem, který není spekulativní. Respektive je spekulativní pouze v tom smyslu, že jako u každé tržní transakce není předem zřejmé, zda bude zisková. Podnikatel tedy dle jejího názoru není vázán při získávání potenciálních zákazníků pouze na projevnutí jejich zájmu, ale na základě zjištěných informací mu žádný právní předpis nezakazuje potenciální zákazníky přímo oslovit. Doplnila přitom, že v takových případech se jedná o jedná o velké pohledávky, kterých je zpravidla menší počet (ostatně jako v daném případě). Nejde tedy o žádné hromadné rozesílání e-mailů ani telemarketing, které jsou regulovány zákonem o některých službách informační společnosti, ale vždy o několik konkrétních cílených nabídek zaslaných věřitelům obvykle na základě informací od jiných věřitelů, kteří se na **Česká republika**, sami obrátili.

[30] Úřad je toho názoru, že v případě oslovení věřitelů společnosti **Česká republika** s nabídkou odkupu jejich pohledávek za touto společností lze akceptovat argumentaci **Česká republika**, že se jedná o sledování jejího oprávněného zájmu ve smyslu první části balančního testu (tj. v užším smyslu), neboť jejím prostřednictvím může realizovat právo podnikat zakotvené v čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Přitom je patrné, že odkup pohledávek spadá do předmětu její podnikatelské činnosti. S právem podnikat pak úzce souvisí i právo vlastnit majetek a ochrana vlastnického práva, včetně jeho nabývání podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, na které se **Česká republika** odkazuje.

[31] Úřad považuje za potřebné uvést, že v projednávaném případě nebylo zjištěno, že by **Česká republika** v okamžiku získání dotčených osobních údajů měla relevantní vlastnické právo, k jehož ochraně by dotčené zpracování osobních mělo přispívat, resp. to ani netvrdila. Nelze proto (alespoň v tomto směru) přisvědčit jejímu odkazování se na jeho ochranu a rovněž na jí zmíněnou spolupráci věřitelů předpokládanou právními předpisy. **Česká republika** v této souvislosti pouze v obecné rovině uvedla, že k zaslání nabídek věřitelům dochází obvykle na základě informací od jiných věřitelů, kteří se na ni sami obrátili.

[32] Argumentace **Česká republika** založená na právní úpravě postoupení pohledávky pak podle Úřadu není přílehavá. Předně se zde nejednalo o osobní údaje dlužníků, které jsou s postoupenou pohledávkou spjaty, nýbrž věřitelů. Argumentace uvedená **Česká republika** v balančním testu tak v tomto smyslu nekoresponduje se skutkovými okolnostmi projednávaného případu. Na okraj lze dále poznamenat, že **Česká republika** nebyla subjektem takového právního vztahu a ani se jím stát neměla, neboť postupníkem se totiž měla stát společnost **Česká republika**.

[33] Pro úplnost Úřad poznamenává, že argumentace **Česká republika** o ochraně vlastnického práva z důvodu zahrnujícího i vedení soudních a jiných sporů, jakož i realizace práva na spravedlivý proces, neshledává v rámci předmětu řízení relevantní, neboť právní důvod zpracování osobních údajů musí existovat již při zahájení zpracování, což v projednávaném případě znamená při jejich získání od společnosti **Česká republika**. Nadto lze poznamenat, že zpracování osobních údajů za účelem vedení soudních a jiných sporů by představoval spíše samostatný účel zpracování osobních údajů a tato argumentace se tak míjí s předmětem řízení.

[34] Byť tedy Úřad dospěl k závěru, že v případě oslovení věřitelů společnosti **Česká republika** s nabídkou odkupu jejich pohledávek za touto společností se jedná

o sledování jejího oprávněného zájmu ve smyslu první části balančního testu (tj. v užším smyslu), zdůrazňuje, že jeho identifikace však je pouze předpokladem, za něhož lze přistoupit k vlastnímu posouzení jeho nezbytnosti a vyváženosti oprávněných zájmů správce na jedné straně a zájmů a základních práv a svobod subjektu údajů.

[35] K oprávněnému zájmu **Google** v užším smyslu lze doplnit, že se jedná o její hospodářský zájem a nejsou zde tak dotčeny zájmy veřejné či zájmy širšího společenství, které by mohly mít pozitivní vliv na posouzení jeho významu.

[36] K posouzení nezbytnosti zpracování osobních údajů pro daný účel Úřad ve stručnosti konstatuje, že dle jeho názoru si v obecné rovině lze představit i volbu méně invazivních prostředků k dosažení daného cíle (např. neadresná nabídka odkupu pohledávek za určitou společností prostřednictvím vlastní webové stránky či jinak komunikovaná). I pokud by Úřad v projednávaném případě shledal nezbytnost zpracování osobních údajů ve vztahu ke stanovenému účelu, tak by to však z důvodů níže uvedených na výsledek posouzení otázky oprávněnosti použití právního důvodu zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 nemohlo mít vliv.

[37] V protikladu k oprávněným zájmům na zpracování osobních údajů stojí dopady na zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů v důsledku takového zpracování osobních údajů, ať už potenciální nebo skutečné.

[38] **Google** v rámci části balančního testu „II. Posouzení důsledků zpracování“ sdělila, že se nejedná o zpracování osobních údajů zvláštní kategorie, a proto dotčené osobní údaje nevyžadují podle nařízení (EU) 2016/679 zvláštní ochranu. Dále sdělila, že osobní údaje oslovených věřitelů, kteří nemají zájem o spolupráci, jsou skartovány. V ostatním nejsou sdělené skutečnosti podle Úřadu relevantní, protože se mají týkat zpracovávání osobních údajů po vzniku smluvního vztahu, což vybočuje z rámce posuzovaného případu.

[39] K dopadům na subjekt údajů Úřad konstatuje, že, jak je uvedeno v balančním testu, nebyly zpracovávány osobní údaje zvláštní kategorie a dále že zpracováním nedošlo k jejich zveřejnění většímu počtu subjektů. Nicméně je třeba náležitě vzít v potaz, že dotčené subjekty údajů byly přímo identifikované a že se jednalo o částečné informace o jejich majetkové situaci, přičemž tyto informace pro dotčené osoby nezřídka představují výrazně nežádoucí zásah do práva na jejich soukromí.

[40] V rámci posouzení dopadů je pak dále třeba věnovat zvláštní pozornost tomu, zda subjekt údajů mohl důvodně očekávat, že by ke zpracování jeho osobních údajů pro takový účel mohlo dojít. K tomuto faktoru poměrování **Google** v balančním testu uvedla, že subjekt údajů musí takové zpracování legitimně očekávat. S tímto závěrem **Google** však Úřad zásadně nesouhlasí.

[41] Podle bodu 47 odůvodnění nařízení (EU) 2016/679 se oprávněné zájmy správce, včetně správce, jemuž mohou být osobní údaje poskytnuty, nebo třetí strany mohou stát právním základem zpracování za předpokladu, že nepřevažují zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů, a to při zohlednění přiměřeného očekávání subjektu údajů na základě jeho vztahu se správcem. Tento oprávněný zájem by mohl být dán například v situaci, kdy existuje relevantní a odpovídající vztah mezi subjektem údajů a správcem, například pokud je subjekt údajů zákazníkem správce nebo mu naopak poskytuje služby. Existenci oprávněného zájmu je v každém případě třeba pečlivě posoudit, včetně toho, zda subjekt údajů může v okamžiku a v kontextu shromažďování osobních údajů důvodně očekávat, že ke zpracování pro tento účel může dojít. Zájmy a základní práva subjektu údajů by mohly převážit nad zájmy správce

údajů zejména tehdy, jestliže ke zpracování osobních údajů dochází za okolností, kdy subjekt údajů jejich další zpracování důvodně neočekává. Jelikož právní základ pro zpracování osobních údajů orgány veřejné moci má upravit zákonodárce právním předpisem, neměl by se tento právní základ vztahovat na zpracování prováděné orgány veřejné moci při plnění jejich úkolů. Oprávněným zájmem dotčeného správce údajů je rovněž zpracování osobních údajů nezbytně nutné pro účely zamezení podvodům. Zpracování osobních údajů pro účely přímého marketingu lze považovat za zpracování prováděné z důvodu oprávněného zájmu.

[42] V projednávaném případě lze vytykané zpracování osobních údajů považovat za prováděné za účelem přímého marketingu. Zpracování osobních údajů za tímto účelem je přípustné založit na právním důvodu oprávněného zájmu, nikoliv však bez dalšího. Jak vyplývá z výše uvedeného bodu 47 odůvodnění nařízení (EU) 2016/679, je třeba posoudit existenci předchozího relevantního prvního vztahu mezi správcem a subjektem údajů a existenci důvodného očekávání subjektu údajů o takovém zpracování jeho osobních údajů. Mezi subjekty údajů – věřiteli společnosti *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* a *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* předtím, než je *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* oslovila s nabídkou odkupu pohledávek za společností *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX*, přitom neexistoval žádný relevantní právní vztah. Dle Úřadu se proto ani nelze rozumně domnívat, že v době započetí zpracování osobních údajů věřitelů společnosti *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* tak tito věřitelé mohli mít důvodně za to, že jejich osobní údaje budou *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* zpracovávány. Ani *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* přitom žádný takový důvod neuvedla. Vágní konstatování, že subjekt údajů takové zpracování osobních údajů musí legitimně očekávat v souvislosti s jeho postavením věřitele, je neodůvodněné a nemůže obstát. Dle Úřadu tak naopak bylo zpracování osobních údajů pro věřitele společnosti *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* zcela nepředvídatelné. Tyto skutečnosti významně působí ve prospěch upřednostnění ochrany soukromí dotčených subjektů údajů před zájmy správce.

[43] Podstatnou roli při poměřování zájmu správce na jedné straně a zájmu nebo základních práv a svobod subjektu údajů na straně druhé dále sehrávají i opatření přijatá správcem za účelem plnění povinností požadovaných nařízením (EU) 2016/679. V neprospěch *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* proto významně působí, že vůči dotčeným subjektům údajů neplnila svou základní povinnost spočívající v poskytování informací požadovaných nařízením (EU) 2016/679, včetně povinnosti informovat o právu vznést námitku podle čl. 21 (EU) 2016/679. Tím tak v podstatě znemožnila subjektům údajů využít možnost obrany proti zpracování osobních údajů, zejména prostřednictvím uvedené námitky proti zpracování podle čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 přinejmenším do okamžiku, kdy dotčené subjekty údajů poprvé kontaktovala.

[44] Úřad tak po zevrubném posouzení uzavírá, že hospodářský zájem *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* jako správce osobních údajů nepřevážil nad právem na soukromí dotčených subjektů údajů. Proti hospodářskému zájmu *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* stál rozsah a kategorie zpracovávaných osobních údajů (přímá identifikace a údaje o majetkové situaci) a s tím spojená pravděpodobnost vzniku nemajetkové újmy u dotčených subjektů údajů, nepředvídatelnost vytykaného zpracování pro dotčené subjekty údajů a nesplnění informační povinnosti *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* vůči dotčeným subjektům údajů. Úřad proto nepřisvědčil výsledku balančního testu, že *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* pro daný účel zpracovává osobní údaje na základě právního titulu oprávněného zájmu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679.

[45] *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* argumentovala rovněž tvrzením, že oslovení věřitelů *XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX* bylo uskutečněno také v jejich zájmu, neboť postoupení pohledávky pro ně mohlo být výhodnější než snaha vymoci ji samostatně. Úřad je toho názoru, že argument

zakládající se na sledování též zájmu adresáta nabídky k odkupu pohledávky je ve své podstatě natolik obecný, že odhlédnuto od konkrétního předmětu nabídky by mohl být použit ve vztahu k téměř jakékoli (nepodvodné) obchodní nabídce. Lze zopakovat, že takový postup zahrnující zpracování osobních údajů (např. získání a použití) je sice možné založit na právním důvodu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, neboť zpracování osobních údajů pro účely přímého marketingu lze na výše uvedeném právním důvodu zakládat, ale pouze při zohlednění kritérií uvedených v bodu 47 nařízení (EU) 2016/679, jak již bylo uvedeno výše. Posouzení daných kritérií však pro [REDACTED] dopadlo negativně a (spolu)odůvodňuje i celkově negativní závěr Úřadu o možnosti použití právního důvodu zpracování osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 na předmětné zpracování. Lze tedy zopakovat, že vytýkané zpracování osobních údajů nelze založit na právním důvodu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679.

[46] Úřad pro úplnost alespoň ve stručnosti poznamenává, že v projednávaném případě ostatní právní důvody zpracování osobních údajů, tj. právní důvody zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. a) až e) nařízení (EU) 2016/679, nejsou aplikovatelné. Souhlas s vytýkaným zpracováním osobních údajů dotčené subjekty údajů [REDACTED] neudělily a právní důvod zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 je tak vyloučen. Dotčené subjekty údajů ani nežádaly [REDACTED] o provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy a neposkytly jí za tím účelem osobní údaje. Ty [REDACTED] získala nezávisle na subjektech údajů. Zpracování dotčených osobních údajů nemohla založit ani na nezbytnosti plnění smlouvy se subjekty údajů, protože jejich oslovením (ofertou) teprve kontraktační proces započala. Právní důvod podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 tak rovněž nelze na vytýkané zpracování aplikovat. Z povahy vytýkaného jednání, případně právní povahy [REDACTED] jsou pak zjevně, a tedy bez nutnosti bližšího zdůvodnění vyloučeny i právní důvody podle čl. 6 odst. 1 písm. c) až e) nařízení (EU) 2016/679.

[47] Protože zpracování osobních údajů věřitelů společnosti [REDACTED] za účelem jejich oslovení [REDACTED] s nabídkou odkupu jejich pohledávky nelze zakládat na jí deklarovaném právním důvodu oprávněného zájmu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 a ani na jiném právním důvodu podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, je třeba uzavřít, že je [REDACTED] zpracovávala v rozporu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

[48] Porušení základní zásady pro zpracování osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. přestupkem. Přestupkem je podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

[49] Přestupek spáchaný právnickou osobou musí vykazovat formální znaky (protiprávnost, obecné požadavky na pachatele a znaky skutkové podstaty přestupku) a znak materiální (společenská škodlivost). Znaky skutkové podstaty (s ohledem na daný typ právního subjektu) představuje objekt (právem chráněný zájem), objektivní stránka a subjekt přestupku. Objektem přestupku je zájem na zpracování osobních údajů pouze ze zákonných důvodů a v odpovídajícím rozsahu. Svým výše popsáním jednáním ve formě konání přitom [REDACTED] [REDACTED] porušila povinnost stanovenou v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž došlo k naplnění objektivní stránky přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. Jde o přestupek povahy čistě činnostní (formální) a k jeho dokonání tak postačí uvedené jednání, jímž došlo k zasažení objektu ochrany – následku; účinek není vyžadován. [REDACTED] je zvláštním subjektem přestupku podle § 12 zákona č. 250/2016 Sb., protože má zákonem vyžadované zvláštní postavení – správce osobních údajů.

[50] Vytýkané jednání je rovněž [REDAKCE] jakožto právnické osobě přičitatelné podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., neboť k porušení právní povinnosti uložené právnické osobě došlo při činnosti právnické osoby, a to jejím statutárním orgánem [§ 20 odst. 2 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.]. V této souvislosti lze doplnit, že databáze předmětných osobních údajů byla předána prostřednictvím e-mailové komunikace panu Patriku Knotkovi, jednateli [REDAKCE], který byl rovněž podepsán na písemnostech zaslaných věřitelům společnosti [REDAKCE] za účelem jejich oslovení s nabídkou odkupu jejich pohledávek.

[51] Ve vztahu k materiálnímu znaku přestupku Úřad konstatuje, že v souladu s konstantní judikaturou zásadně platí, že jsou-li naplněny formální znaky přestupku, je naplněn také jeho znak materiální – míra společenské škodlivosti (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 92/2014-32 a čj. 5 As 106/2011-77). Aby tedy mohlo dojít k situaci, kdy při naplnění formálních znaků přestupku současně není naplněn jeho znak materiální (dostatečná míra společenské škodlivosti), musí být v řízení zjištěna taková skutečnost, která snižuje míru společenské škodlivosti protiprávního jednání pod hranici typové závažnosti přestupku. Takovou skutečnost však Úřad v projednávaném případě nezjistil.

[52] Dle Úřadu je tak třeba uzavřít, že [REDAKCE] skutkem popsáním ve výroku I. 1 tohoto rozhodnutí spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) č. 110/2019 Sb., podle kterého se správce dopustí přestupku tím, že poruší základní zásadu pro zpracování osobních údajů podle čl. 6 nařízení (EU) 2016/679.

III. Přestupek podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb.

a) Skutková zjištění

[53] Z výše uvedeného vyplývá, že [REDAKCE] zpracovávala osobní údaje věřitelů společnosti [REDAKCE] za účelem učinění nabídky odkupu jejich pohledávek za touto společností. Osobní údaje přitom nezískala od dotčených subjektů údajů, nýbrž od společnosti [REDAKCE], a to dne 13. března 2019.

[54] Písemností ze dne 15. května 2020 Úřad upozornil [REDAKCE] na možné porušení povinnosti informovat subjekty údajů o zpracování jejich osobních údajů podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 ve vztahu ke zpracování osobních údajů za účelem nabídky odkupu jejich pohledávek za společností [REDAKCE].

[55] [REDAKCE] na toto upozornění odpověděla písemností ze dne 20. května 2020, v němž Úřadu sdělila, že na základě uvedeného upozornění na možné porušení povinnosti podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 zjednala nápravu co do plnění informační povinnosti podle uvedeného ustanovení vůči věřitelům společnosti [REDAKCE], jejichž osobní údaje zpracovávala.

[56] Z obsahu tohoto jejího vyjádření tak dle Úřadu jednoznačně vyplývá, že [REDAKCE] od okamžiku získání dotčených osobních údajů ještě ke dni nejméně 15. května 2020 neposkytla subjektům údajů informace týkající se tohoto zpracování osobních údajů v rozsahu požadovaném čl. 14 nařízení (EU) 2016/679.

b) Právní úprava a právní posouzení věci Úřadem

[57] Podle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 jestliže osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, poskytne správce subjektu údajů tyto informace:

a) totožnost a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce;

b) případně kontaktní údaje případného pověřence pro ochranu osobních údajů;

- c) účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, a právní základ pro zpracování;
- d) kategorie dotčených osobních údajů;
- e) případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů;
- f) případný záměr správce předat osobní údaje příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci a existence či neexistence rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně nebo, v případech předání uvedených v člancích 46 nebo 47 nebo v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci, odkaz na vhodné záruky a prostředky k získání kopie těchto údajů nebo informace o tom, kde byly tyto údaje zpřístupněny.

[58] Podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytne správce subjektu údajů tyto další informace, jsou-li nezbytné pro zajištění spravedlivého a transparentního zpracování ve vztahu k subjektu údajů:

- a) doba, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá pro stanovení této doby;
- b) oprávněné zájmy správce nebo třetí strany v případě, že je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f);
- c) existence práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz anebo omezení zpracování a práva vznést námitku proti zpracování, jakož i práva na přenositelnost údajů;
- d) pokud je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a), existence práva odvolat kdykoli souhlas, aniž je tím dotčena zákonnost zpracování založená na souhlasu uděleném před jeho odvoláním;
- e) existence práva podat stížnost u dozorového úřadu;
- f) zdroj, ze kterého osobní údaje pocházejí, a případně informace o tom, zda údaje pocházejí z veřejně dostupných zdrojů;
- g) skutečnost, že dochází k automatizovanému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 22 odst. 1 a 4, a přinejmenším v těchto případech smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.

[59] Podle čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 správce poskytne informace uvedené v odstavcích 1 a 2:

- a) v přiměřené lhůtě po získání osobních údajů, ale nejpozději do jednoho měsíce, s ohledem na konkrétní okolnosti, za nichž jsou osobní údaje zpracovávány;
- b) nejpozději v okamžiku, kdy poprvé dojde ke komunikaci se subjektem údajů, mají-li být osobní údaje použity pro účely této komunikace; nebo
- c) nejpozději při prvním zpřístupnění osobních údajů, pokud je má v úmyslu zpřístupnit jinému příjemci.

[60] Podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. se správce nebo zpracovatel podle hlavy II dopustí přestupku tím, že poruší některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679 nebo hlavy II.

[61] Jak již Úřad uvedl výše, dotčené osobní údaje získala [REDACTED] nikoli od subjektů údajů, ale od společnosti [REDACTED]. Vzhledem k tomu

na [REDACTED] dopadala povinnost informovat dotčené subjekty údajů podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679.

[62] Z obsahu vyjádření [REDACTED] ze dne 20. května 2020 tak dle Úřadu jednoznačně vyplývá, že [REDACTED] ode dne 13. března 2019, tj. ode dne obdržení osobních údajů věřitelů společnosti [REDACTED], povinnost informovat subjekty údajů o jejich právech v souvislosti se zpracováváním jejich osobních údajů podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 nejméně do dne 15. května 2020, kdy byla ze strany Úřadu na její možné porušování upozorněna, nesplnila.

[63] Správce je přitom povinen poskytnout subjektům údajů informace uvedené v čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 podle čl. 14 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 nejpozději ve lhůtě do jednoho měsíce po získání osobních údajů. Alternativně uvedené lhůty pro splnění předmětné povinnosti uvedené v písm. b) a c) čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 se v projednávaném případě neužijí. Současně se jedná o lhůty kratší než v případě uvedeném v čl. 14 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2016/679. Z výše uvedeného je tak patrné, že lhůta ke splnění informační povinnosti podle čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 je lhůtou, která je stanovena jako nejzazší a nebyla ze strany [REDACTED] dodržena. Ke splnění informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 totiž [REDACTED] ve vztahu k dotčeným věřitelům společnosti [REDACTED] přistoupila až na základě výše specifikovaného upozornění Úřadu, tedy s časovým odstupem přesahujícím 1 rok od získání osobních údajů od společnosti [REDACTED].

[64] Nařízení (EU) 2016/679 neobsahuje vlastní právní úpravu počítání lhůt. Lze proto subsidiárně využít úpravu počítání lhůt obsaženou v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 89/2012 Sb.“). Podle § 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. konec lhůty nebo doby určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá skutečnost, od níž se lhůta nebo doba počítá. Není-li takový den v posledním měsíci, připadne konec lhůty nebo doby na poslední den měsíce. Na základě právě uvedeného pravidla tak měsíční lhůta ke splnění informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 [REDACTED] uplynula dne 13. dubna 2019.

[65] Ve svém odporu proti příkazu Úřadu se [REDACTED] ztotožnila se skutkovými zjištěními týkajícími se porušení čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 i jejich právní kvalifikací. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí však následně rozporovala, že by Úřad prokázal, že její opomenutí splnit informační povinnost se vztahovala k 5 věřitelům společnosti [REDACTED].

[66] K počtu zasažených subjektů údajů nesplněním informační povinnosti ze strany [REDACTED] Úřad konstatuje, že obdržel celkem 5 stížností směřovaných proti ní. Stěžovatelé, věřitelé společnosti [REDACTED], si shodně stěžovali na obdržení písemné nabídky na odkup pohledávky za touto společností, kterou obdrželi od [REDACTED] nejpozději v dubnu 2020. Osobní údaje přitom [REDACTED] získala od společnosti [REDACTED] dne 13. března 2019 a informační povinnost vůči subjektům údajů byla povinna splnit nejpozději do jednoho měsíce od jejich získání [§ 14 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2016/679]. Tuto povinnost však [REDACTED] splnila nejdříve až dne 15. května 2020, jak vyplývá z její písemnosti ze dne 20. května 2020, v níž výslovně přiznala, že svou informační povinnost vůči dotčeným subjektům údajů ve výše uvedené lhůtě nesplnila. Z těchto skutečností tak nutně vyplývá, že [REDACTED] ve lhůtě jednoho měsíce nesplnila informační povinnost podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU)

2016/679 vůči nejméně 5 dotčeným subjektům údajů – věřitelům společnosti [REDACTED]. Pouze pro úplnost Úřad poznamenává, že všechny návrhy na odkup daných pohledávek 5 dotčeným subjektům údajů, které si na tento postup u Úřadu stěžovaly, byly [REDACTED] zaslány až po dni 14. dubna 2019, a proto na základě údajů v nich obsažených nelze uvažovat ani o alespoň částečném splnění její informační povinnosti ve stanovené lhůtě.

[67] Úřad se proto s touto námitkou [REDACTED] neztotožnil. Dle názoru Úřadu je přitom počet zasažených subjektů údajů zřejmý i z anonymizovaných stížností, které byly v rámci nahlížení do spisu [REDACTED] předloženy. K učinění závěru o porušení informační povinnosti [REDACTED] totiž v tomto případě postačují informace o počtu stížností, dnu získání osobních údajů věřitelů společnosti [REDACTED] a dnu splnění informační povinnosti [REDACTED]. Tyto informace přitom byly v anonymizovaných podkladech předložených [REDACTED] dostupné. Pouze pro úplnost pak Úřad doplňuje, že anonymizaci provedl podle § 22 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

[68] [REDACTED] tak svým výše popsáním jednáním porušila povinnost podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679. Porušení povinnosti podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 je podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. přestupkem.

[69] Objektem přestupku je zájem na informovanosti subjektu údajů o zpracování jeho osobních údajů. Svým výše popsáním jednáním ve formě opomenutí přitom [REDACTED] porušila povinnost stanovenou v čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679, čímž došlo k naplnění objektivní stránky přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. Jde o přestupek povahy čistě činnostní (formální) a k jeho dokonání tak postačí uvedené jednání, jímž došlo k zasažení objektu ochrany – následku; účinek není vyžadován. [REDACTED] je zvláštním subjektem přestupku podle § 12 zákona č. 250/2016 Sb., protože má zákonem vyžadované zvláštní postavení – správce osobních údajů.

[70] Vytýkané jednání je rovněž [REDACTED] jakožto právnické osobě přičitatelné podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., neboť k porušení právní povinnosti uložené právnické osobě došlo při činnosti právnické osoby. Odpovědnost právnické osoby za přestupek není podmíněna zjištěním konkrétní fyzické osoby, která se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě [§ 20 odst. 6 zákona č. 250/2016 Sb.].

[71] Ve vztahu k naplnění materiálního znaku přestupku lze odkázat na výše uvedené odůvodnění týkající materiálního znaku přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

[72] Úřad tak uzavírá, že [REDACTED] skutkem popsáním ve výroku I. 2 tohoto rozhodnutí spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., podle kterého se správce dopustí přestupku tím, že poruší práva subjektu údajů podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679.

IV. Správní trest a jeho výše

[73] Jak vyplývá z výše uvedeného, Úřad vzal za prokázané, že se [REDACTED] dopustila skutkem popsáním ve výroku I. 1 tohoto rozhodnutí přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. a dále skutkem popsáním ve výroku I. 2 tohoto rozhodnutí přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb.

[74] Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se správní pokuty ukládají podle okolností každého jednotlivého případu kromě či namísto opatření uvedených v čl. 58 odst. 2 písm. a) až h) a j). Při rozhodování o tom, zda uložit správní pokutu, a rozhodování o výši správní pokuty v jednotlivých případech se řádně zohlední tyto okolnosti:

- a) povaha, závažnost a délka trvání porušení s přihlédnutím k povaze, rozsahu či účelu dotčeného zpracování, jakož i k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, jež jim byla způsobena;
- b) zda k porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti;
- c) kroky podniknuté správcem či zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů;
- d) míra odpovědnosti správce či zpracovatele s přihlédnutím k technickým a organizačním opatřením jimi zavedeným podle článků 25 a 32;
- e) veškerá relevantní předchozí porušení správcem či zpracovatelem;
- f) míra spolupráce s dozorovým úřadem za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků;
- g) kategorie osobních údajů dotčené daným porušením;
- h) způsob, jakým se dozorový úřad dozvěděl o porušení, zejména zda správce či zpracovatel porušení oznámil, a pokud ano, v jaké míře;
- i) v případě že vůči danému správci nebo zpracovateli byla v souvislosti s tímž předmětem dříve nařízena opatření uvedená v čl. 58 odst. 2, splnění těchto opatření;
- j) dodržování schválených kodexů chování podle článku 40 nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 42 a
- k) jakoukoli jiná přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu, jako jsou získaný finanční prospěch či zamezení ztrátám, přímo či nepřímo vyplývajícími z porušení.

[75] Podle čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 pokud správce nebo zpracovatel úmyslně či z nedbalosti u stejných nebo souvisejících operací zpracování poruší více ustanovení tohoto nařízení, nesmí celková výše správní pokuty překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení.

[76] V případě výše uvedeného souběhu přestupků spáchaných se dle názoru Úřadu jedná o související operace zpracování, neboť obě výše uvedené povinnosti se týkaly téhož účelu zpracování.

[77] Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

[78] Úřad proto přistoupil k posouzení, který ze dvou výše uvedených přestupků je nejpřísněji postižitelný, resp. představuje závažnější porušení nařízení (EU) 2016/679. Jak bylo uvedeno výše, porušila čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a dále čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679. Podle čl. 83 odst. 5 písm. a) a b) nařízení (EU) 2016/679 se za porušení základní zásady pro zpracování, včetně podmínek týkajících se souhlasu podle článků 5, 6, 7 a 9 a práv subjektů údajů podle článků 12 až 22 lze uložit správní pokuty až do výše

20 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 4 % celkového ročního obratu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší. Na oba výše uvedené přestupky se tak uplatní stejná horní hranice sazby správní pokuty.

[79] Úřad předesílá, že při posuzování závažnosti výše uvedených porušení nařízení (EU) 2016/679 výběru nápravných pravomocí Úřadu podle čl. 58 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, jakož i při následném stanovování výše správní pokuty, zohlednil doporučený postup dle Pokynů k uplatňování a stanovování správních pokut pro účely nařízení 2016/679 (WP 253) [<https://ec.europa.eu/newsroom/article29/items/611237>] a dále Pokynů Evropského sboru pro ochranu údajů 04/2022 o výpočtu správních pokut podle nařízení 2016/679 [https://edpb.europa.eu/our-work-tools/documents/public-consultations/2022/guidelines-042022-calculation-administrative_en] (dále jen „Pokyny 4/2022“). Níže uvedená klasifikace porušení nařízení (EU) 2016/679 podle závažnosti, jakož i pravidla pro určování výchozí částky pokuty a možnosti její modifikace vycházejí z naposled uvedených pokynů Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (dále jen „Sbor“).

[80] K tomu Úřad doplňuje, že podle čl. 70 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 Sbor zajišťuje jednotné uplatňování tohoto nařízení. Za tímto účelem Sbor z vlastního podnětu nebo případně na žádost Komise zejména podle čl. 70 odst. 1 písm. k) nařízení (EU) 2016/679 vypracovává pokyny pro dozorové úřady o uplatňování opatření uvedených v čl. 58 odst. 1, 2 a 3 a stanoví správní pokuty podle článku 83.

[81] Současně Úřad zdůrazňuje, že i přes využití sjednocující metodiky obsažené ve výše uvedených Pokynech nelze výsledek hodnocení výše uvedených kritérií vyjádřit přesným matematickým algoritmem [rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 16. listopadu 2000, C-283/98 P, ve věci Mo och Domsjö AB proti Komisi Evropských společenství].

[82] Vzhledem k tomu, že **XXXXXXXXXX** je podnikem, bylo pro stanovení výše pokuty v první řadě nezbytné zjistit maximální možnou výši pokuty podle čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 a porovnat částku odpovídající 4 % z celkového (celosvětového) ročního obratu obviněné za předchozí finanční rok a pevnou sazbu ve výši 20 000 000 EUR s tím, že pro stanovení pokuty bude využita vyšší hodnota.

[83] Nahlédnutím do on-line přístupné sbírky listin vedené v rámci obchodního rejstříku bylo zjištěno, že podle účetní závěrky za rok 2020, založené ve sbírce listin **XXXXXXXXXX**, že **XXXXXXXXXX** dosáhla v roce 2020 čistého obratu **XXXXXXXXXX** (zaokrouhлено na tisíce směrem dolů) při kurzu 23,56 CZK/EUR (kurz ke dni 4. května 2023 dle kurzovního lístku České národní banky). Protože 4 % z uvedeného ročního obratu **XXXXXXXXXX** zjevně představují v porovnání s 20 000 000 EUR částku nižší, jako maximální sazba správní pokuty se použije částka 20 000 000 EUR.

[84] Za účelem posouzení závažnosti jednotlivých přestupkových jednání **XXXXXXXXXX** Úřad hodnotil kritéria uvedená v čl. 83 odst. a), b) a g) nařízení (EU) 2016/679, která v zásadě odpovídají i obecněji stanoveným kritériím určování povahy a závažnosti přestupku podle § 37 písm. a) ve spojení s § 38 zákona č. 250/2016 Sb.

[85] Ve vztahu k porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 Úřad z hlediska povahy, závažnosti a délky trvání porušení [čl. 83 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/679] konstatuje, že jím byl dotčen zájem na ochraně zpracování osobních údajů pouze ze zákonného důvodu a v odpovídajícím rozsahu. Právní důvod zpracování osobních údajů

musí existovat již na počátku jejich zpracování, jinak se jedná o zpracování nezákonné a tuto vadu zpracování osobních údajů zásadně nelze zhojit. Proto lze řadit k nejzávažnějším protiprávním jednáním ve spojitosti se zpracováním osobních údajů, neboť neexistence právního základu prakticky znemožňuje jejich řádné (zákonné) zpracování. Závažnost protiprávního jednání ~~zpracování osobních údajů~~ spoluurčují okolnosti, že z hlediska povahy a účelu zpracování se jednalo o zpracování osobních údajů při výkonu její obchodní činnosti a směřovalo tedy výlučně za účelem dosažení jejího zisku. Předmětným zpracováním bylo dotčeno (nejméně) 5 subjektů údajů, což představuje jejich spíše nízký počet, jednalo se ovšem o takové osobní údaje, které umožňovaly přímou identifikaci dotčených subjektů údajů a které současně částečně vypovídaly o jejich majetkové situaci. Nebylo však zjištěno, že by subjektům údajů vznikla škoda ve smyslu skutečné škody nebo ušlého zisku. S ohledem na obsah stížností směřující proti vytýkanému zpracování osobních údajů ~~zpracování osobních údajů~~ ale nelze vyloučit vznik nehmotné újmy u některého ze subjektů údajů. Takto případně vzniklá nehmotná (nemajetková) újma by však dle Úřadu měla spíše okrajový ráz.

[86] Ve vztahu k porušení povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 Úřad z hlediska povahy a závažnosti porušení konstatuje, že jím byl dotčen zájem na informovanosti subjektů údajů o zpracování osobních údajů. Informační povinnost správce osobních údajů ve vztahu k dotčeným subjektům údajů je projevem mimo jiné zásady transparentnosti zpracování osobních údajů. Porušení informační povinnosti významně ovlivňuje možnost subjektů údajů uplatňovat další nařízením (EU) 2016/679 jim přiznaná práva. Ve vztahu k povaze, rozsahu či účelu dotčeného zpracování, jakož i k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, jež jim byla způsobena lze odkázat za příslušnou část předchozího odstavce.

[87] Úřad se dále zabýval kritériem formy zavinění při porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 ~~zpracování osobních údajů~~ [čl. 83 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2016/679]. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že toto kritérium se uplatňuje toliko právě k posouzení druhu ukládaného opatření, a je-li jím uložena správní pokuta, tak i k její případné výši. Zavinění tak v případě právnických osob není podmínkou přestupkové odpovědnosti, která je podle zákona č. 250/2016 Sb. u právnických osob založena na tzv. objektivní odpovědnosti. Na základě zjištěného skutkového stavu přitom dle Úřadu nebylo prokázáno, že by k porušení výše uvedených povinností ~~zpracování osobních údajů~~ došlo úmyslně. Formu zavinění ~~zpracování osobních údajů~~ ve vztahu k vytýkaným jednáním Úřad vyhodnotil jako nedbalostní, která v porovnání s úmyslným zaviněním vykazuje nižší míru společenské škodlivosti.

[88] V rámci zohledňování kategorie osobních údajů dotčených daným porušením [čl. 83 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2016/679] Úřad přihlédl ke skutečnosti, že se co do kategorie osobních údajů nejednalo o osobní údaje zvláštní kategorie osobních údajů podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 nebo kategorii osobních údajů podle čl. 10 uvedeného nařízení. Rozsah protiprávně zpracovávaných osobních údajů ~~zpracování osobních údajů~~ však lze mít za významný, neboť dotčené subjekty údajů byly přímo identifikované a tyto osobní údaje poskytovaly rovněž dílčí informaci o jejich majetkových poměrech, přičemž informace o majetkových poměrech pro dotčené osoby zpravidla představují výrazně nežádoucí zásah do práva na jejich soukromí.

[89] Na základě výše uvedeného posouzení dospěl Úřad k závěru, že závažnějším ze sbíhajících se přestupků je přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. spočívající v porušení základní zásady zpracování podle čl. 6 nařízení (EU) 2016/679, a správní pokutu tak ukládá podle ustanovení vztahujícího se na toto porušení nařízení (EU) 2016/679. Podotýká,

že k porušení čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 pak přihlédl jako k přitěžující okolnosti, jak předpokládá § 40 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.

[90] Následně Úřad posuzoval, zda se jedná o porušení nižší, střední nebo vysoké závažnosti ve smyslu Pokynů 4/2022. V posuzovaném případě pak Úřad dospěl k závěru, že se jedná o porušení spadající do kategorie závažnosti nižší. Byť se totiž jedná v případě nejzávažnějšího přestupku o porušení jedné ze základních zásad zpracování osobních údajů, které má potenciál být zařazeno mezi porušení střední a za určitých okolností dokonce i mezi porušení vysoké závažnosti, okolnosti tohoto případu jako počet dotčených subjektů údajů, kategorie dotčených osobních údajů a absence majetkové škody odůvodňují zařazení přestupkového jednání mezi porušení dosahující závažnosti nižší. U porušení nižší závažnosti se podle Pokynů 4/2022 výchozí částka pokuty pohybuje v rozmezí 0 až 10 % její maximální sazby a může být (v rámci podniků s obratem nižším než 2 000 000 EUR) upravena až na 0,2 % z takto stanovené částky. S ohledem na výše uvedené vyhodnocení závažnosti skutku proto v rámci rozmezí 0 až 10 % Úřad stanovil základ pro výpočet pokuty ve výši 6 % maximální částky, tedy na 28 272 000 Kč a následně provedl její úpravu s ohledem na výši ročního obrátu na 0,3 % z naposled uvedené částky, tedy na 84 000 Kč (po zaokrouhlení na tisíce směrem dolů). Takto stanovená výchozí částka pokuty dle Úřadu odráží závažnost přestupkového jednání **společnosti** spočívající v porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 za skutkových okolností týkajících se tohoto konkrétního případu.

[91] Dále Úřad posuzoval kritéria uvedená v čl. 83 odst. 2 písm. c) až f) a h) až k) nařízení (EU) 2016/679, které podle okolností daného případu mohou mít charakter polehčujících nebo přitěžujících okolností a mít tak vliv na výši správní pokuty ve prospěch či naopak v neprospěch obviněné. Mohou však být rovněž pro stanovení výše správního trestu zcela bez významu.

[92] Úřad v rámci zohlednění kritéria podle čl. 83 odst. 2 písm. k) nařízení (EU) 2016/679 přihlédl ke skutečnosti, že se **společnost** dopustila v souvislosti s tímž předmětem zpracování osobních údajů porušení dvou výše specifikovaných ustanovení nařízení (EU) 2016/679, což vyhodnotil jako přitěžující okolnost [rovněž § 40 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.]. **Společnost** se kromě porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a v důsledku toho přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., jenž byl vyhodnocen jako nejzávažnější, dopustila rovněž porušení informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679, jež Úřad kvalifikoval jako přestupek podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. Toto porušení informační povinnosti **společnosti** vůči dotčeným subjektům údajů se přitom vztahovalo k souboru operací zpracování spojených jedním účelem – a to nabídkou odkupu pohledávek za společností **společnost**, přičemž tyto operace zpracování nebyly založeny na právním důvodu podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Povahu a závažnost obou přestupků podle zákona č. 110/2019 Sb. již Úřad izolovaně posuzoval výše za účelem určení nejzávažnějšího porušení nařízení (EU) 2016/679 v projednávaném případě. Výchozí částka pokuty byla stanovena na základě závažnosti přestupku spočívajícím v porušení čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Porušení povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 se tak do ní nijak nepromítlo. Tím, že **společnost** opomenula včas splnit uvedenou informační povinnost, subjekty údajů nemohly případně vykonávat svá práva přiznaná jim nařízením (EU) 2016/679 u **společnosti** jakožto správce osobních údajů nejméně do okamžiku, kdy se o zpracování svých osobních údajů alespoň v obecných rysech dozvěděly, tj. při obdržení nabídky odkupu daných pohledávek. Porušení povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 tak prohlubuje negativní dopad vytýkaného protiprávního zpracování osobních údajů na dotčené subjekty údajů. Proto Úřad dospěl k závěru, že porušení

čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 významně zvyšuje celkovou závažnost přestupkového jednání [REDACTED] a v souladu s tím k němu přihlédl při určování výše pokuty, jak je podrobně popsáno níže.

[93] Naopak jako polehčující okolnost v rámci zohlednění kritéria podle čl. 83 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 Úřad vyhodnotil skutečnost, že [REDACTED] na základě upozornění Úřadu podle čl. 58 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679 o možném porušení informační povinnosti podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 dodatečně tuto povinnost splnila v přiměřené době od upozornění. Dle Úřadu však význam této polehčující okolnosti je spíše okrajový, neboť s ohledem na časový odstup již nemohl mít podstatnější vliv na zmírnění možných nežádoucích účinků vytykaných porušení povinností podle nařízení (EU) 2016/679.

[94] K okolnostem, které by bylo možné kvalifikovat jako polehčující nebo přitěžující Úřad doplňuje, že v projednávaném případě další takovou okolnost neshledal. Z hlediska míry odpovědnosti správce s přihlédnutím k technickým a organizačním opatřením jimi zavedeným podle článků 25 a 32 [čl. 83 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) 2016/679] Úřad nezjistil zavedení opatření, které by jej odůvodňovalo posoudit jako polehčující nebo přitěžující okolnost. Při posuzování veškerých relevantních předchozích porušení správcem [čl. 83 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) 2016/679] Úřad vzal v potaz okolnost, že [REDACTED] dosud nebyla pravomocně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle hlavy šesté zákona č. 110/2019 Sb., resp. z porušení povinností podle nařízení (EU) 2016/679, přičemž opak by zásadně musel být hodnocen v její neprospěch. Pro úplnost Úřad dodává, že tuto skutečnost však nevyhodnotil ani jako okolnost polehčující. Úřad dále přihlédl ke skutečnosti, že na možné porušení nařízení (EU) 2016/679 [REDACTED] při předemtném zpracovávání osobních údajů byl upozorněn stížnostmi některých subjektů údajů [čl. 83 odst. 2 písm. h) nařízení (EU) 2016/679]. Tuto skutečnost však nevyhodnotil jako polehčující ani přitěžující okolnost. Kritérium uvedené v čl. 83 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2016/679 nebylo v tomto konkrétním případě relevantní, neboť vytykaným přestupkovým jednáním nedošlo ke vzniku takové škody ve smyslu 75. bodu odůvodnění, jež by připouštěla možnost jejího podstatnějšího zmírnění. Byť dle Úřadu lze připustit vznik nehmotné újmy u některých z dotčených subjektů údajů, už jen proto, že si na vytykané protiprávní jednání [REDACTED] stěžovali, její rozsah by však byl patrně spíše okrajový. Kritérium uvedené v čl. 83 odst. 2 písm. j) nařízení (EU) 2016/679 nebylo v tomto konkrétním případě relevantní, neboť [REDACTED] se nepřihlásila k dodržování schváleného kodexu podle čl. 40 nebo osvědčení podle čl. 42 nařízení (EU) 2016/679, a proto jej Úřad nehodnotil. V projednávaném případě nebylo v souvislosti s tímž předmětem dříve nařízeno opatření uvedená v čl. 58 odst. 2, a tak kritérium podle čl. 83 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) 2016/679 Úřad rovněž nehodnotil.

[95] Celkovou výši pokuty pak Úřad stanovil tak, že výchozí částku pro její výpočet upravil podle významu, který odpovídá výše uvedené přitěžující a polehčující okolnosti. Výše uvedená přitěžující okolnost dle Úřadu významně zvyšuje celkovou závažnost vytykaného přestupkového jednání, a proto odůvodňuje navýšení výchozí částky o 20 %, tedy o 16 000 Kč (po zaokrouhlení na tisíce směrem dolů). Naproti tomu význam shledané polehčující okolnosti Úřad výše vyhodnotil spíše jako okrajový, a proto odůvodňuje snížení výchozí částky o 5 %, tedy o 5 000 Kč (po zaokrouhlení na tisíce směrem nahoru). Celková výše pokuty uložené Úřadem [REDACTED] tak činí 95 000 Kč. Tuto výši pokuty Úřad považuje za adekvátní okolnostem projednávaného případu a současně za takovou, která nebude mít pro obviněnou likvidační charakter či by byla způsobilá ohrozit nebo znemožnit její další podnikatelskou činnost.

V. Náhrada nákladů řízení

[96] Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, ve znění pozdějších předpisů, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

VI. Zastavení řízení o opatření k odstranění nedostatků

[97] Odporem napadeným příkazem Úřad dále [REDACTED] podle § 60 zákona č. 110/2019 Sb. ve spojení s čl. 58 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2016/679 uložil povinnost vymazat databázi osobních údajů subjektů údajů – věřitelů společnosti [REDACTED]. Vydáním uvedeného příkazu tak bylo zahájeno řízení o opatření k odstranění nedostatků, které je vedeno společně s přestupkovým řízením.

[98] Podle § 60 zákona č. 110/2019 Sb. dojde-li k porušení povinnosti stanovené zákonem nebo uložené na jeho základě při zpracování osobních údajů podle hlavy II nebo III nebo podle nařízení (EU) 2016/679, může Úřad uložit opatření k odstranění zjištěných nedostatků a stanovit přiměřenou lhůtu pro jejich odstranění.

[99] Podle čl. 58 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2016/679 má každý dozorový úřad nápravnou pravomoc nařídit opravu či výmaz osobních údajů nebo omezení zpracování podle článků 16, 17 a 18 a ohlašování takových opatření příjemcům, jimž byly osobní údaje zpřístupněny podle čl. 17 odst. 2 a článku 19.

[100] Jak vyplývá z výše uvedeného, Úřad dospěl v napadeném příkazu k závěru, že [REDACTED] jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 blíže nezjištěného počtu věřitelů společnosti [REDACTED], nejméně však 5, za účelem nabídky odkupu jejich pohledávek za naposled uvedenou společností zpracovávala jejich osobní údaje bez právního důvodu podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Proto [REDACTED] v napadeném příkazu uložil povinnost výmazu dotčených osobních údajů. Jak je patrné z výše uvedeného, k závěru o tom, že zpracování dotčených osobních údajů za popsáním účelem postrádalo právní důvod podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 dospěl Úřad i v tomto rozhodnutí.

[101] Absence právního důvodu zpracování osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 způsobuje protiprávnost zpracování, přičemž se jedná o takovou vadu zpracování, kterou zásadně nelze zhojit. Dosáhnout nápravy tohoto protiprávního stavu tak lze zpravidla pouze výmazem protiprávně zpracovávaných osobních údajů. Úřad tedy nemůže v obdobných případech volit méně intenzivní opatření k odstranění zjištěných nedostatků, neboť by nebylo schopno dosáhnout sledovaného účelu.

[102] S výše uvedeným důsledkem zpracování bez právního důvodu koresponduje i oprávnění subjektu údajů podle čl. 17 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679, který má právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, pokud osobní údaje byly zpracovány protiprávně.

[103] Úřad je podle § 60 zákona č. 110/2019 Sb. ve spojení s čl. 58 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2016/679 oprávněn nařídit výmaz osobních údajů. V projednávaném případě však [REDACTED] po zrušení napadeného příkazu ve vyjádření k podkladům rozhodnutí

Úřadu sdělila, že osobní údaje věřitelů společnosti [REDACTED] za účelem jejich oslovení s nabídkou odkupu jejich pohledávky již nezpracovává. Úřad přitom nedisponuje poznatkem, který by s tímto jejím vyjádřením byl v rozporu.

[104] Podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

[105] Úřad v tomto případě dospěl k závěru, že k uložení nápravného opatření [REDACTED] spočívajícího ve výmazu osobních údajů věřitelů společnosti [REDACTED] zpracovávaných za účelem jejich oslovení s nabídkou odkupu jejich pohledávek za touto společností již neexistuje důvod, neboť jejich protiprávní zpracování [REDACTED] ukončila tím, že dotčené osobní údaje vymazala. Proto Úřad toto řízení o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. zastavil.

Poučení:

V souladu s § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti výrokům I. 1, I. 2, I. 3 a I. 4 tohoto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí podle § 76 odst. 5 ve spojení s § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. nelze podat rozklad.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 4. května 2023

Mgr. Eva Cupáková
vedoucí oddělení kontroly soukromého sektoru
(podepsáno elektronicky)